

Udskrift: Erlig velburdig mand og strenge ridder Mogens Gyllenstiern till Stiernholm, myn synderlig gode wen vdi egen hand.

6.

Om en gammel billedlig Fremstilling i Bethlehem af tvende nordiske Konger.

Af C. Weeke.

Den i Slutningen af Aaret 1882 afdøde Franskmand Paul Durand, der var Medlem af det franske archæologiske Selskabs Bestyrelse og i sit Fædreland iøvrigt nød Ry som en Autoritet i alle Spørgsmaal vedrørende kirkelig Kunst, har fra sine forskjellige Rejser til Ægypten, til Palæstina, til Grækenland og til Konstantinopel efterladt sig en stor Mængde Optegnelser og Tegninger — han roses nemlig ogsaa som en dygtig og samvittighedsfuld Tegner — til Oplysning om byzantinsk Ikonographi og Bygningskunst. Efter at der i Tidsskriftet „Bulletin monumental“ Tom. 49, hvorfra det foranstaaende er hentet, var bleven udtalt et Ønske om, at disse Durand's Efterladenskaber maatte blive udgivne, har nu Broderen Julien Durand i Tom. 50, S. 354 ff., af samme Tidsskrift meddelt nogle i 1864 gjorte Optegnelser om St. Marie Kirken i Bethlehem. Blandt disse Optegnelser findes der — hvad der særlig har Krav paa Opmærksomhed hos os Nordboer — en Beskrivelse af to ældgamle Malerier, forestillende Kong Knud den Hellige af Danmark og Kong Olaf den Hellige af Norge, der endnu den Dag idag skulle være at se i nævnte Kirke.

Den anseelige St. Marie Kirke i Bethlehem, der er rejst over det Sted, hvor vor Frelser blev født, skal være bleven opført af Kejser Konstantin den Store. Den omtales i ethvert Fald allerede i Begyndelsen af det femte Aarhundrede og med større eller mindre Mellemrum adskillige Gange i de følgende Aarhundreder, indtil den i Aaret 1169, under Kejser Manuels Regering, som en Indskrift i Koret melder, udsmykkedes indvendigt med Mosaiker og Malerier. Efter Jerusalems Erobring af Saladin (1187), da saa mange kristne Kirker bleve ødelagte

eller omdannede til Moskeer, var Mariekirken en af de tre, som bleve skaanede, og den skal af alle de Kirker, der samtidig med Kristendommens Sejr bleve opførte paa historisk mærkelige Steder i Palæstina, være den eneste, der endnu i sin Helhed er bevaret ¹⁾).

Kirken har fem Skibe, adskilte ved 4 Rækker Søjler med korinthiske Kapitæler. Paa Søjleskafterne, der hver for sig bestaa af et eneste Stykke af en rød, marmorlignende Sten, blev der senest henimod Slutningen af det tolvte Aarhundrede og maaske samtidigt med den ovenfor omtalte Udsmykning malet Billeder af forskellige Helgene. Som rimeligt er, have disse Billeder i Løbet af de mange Hundrede Aar lidt en hel Del, de ere blevne stærkt afblegede, og nogle af dem ere næsten blevne udslettede. For Forfatteren af det ovenanførte Værk, Grev de Vogüé, viste de sig i 1854, da han besøgte Mariekirken, paa mange Steder som „lange Skyggerids, der traadte frem paa en mørkerød Grund, og kun nogle af Billederne vare i den Tilstand, at man gjennem dem kunde faa Øje for det Troskyldige og Storartede i Tegningen“. Det maa dog bemærkes, at Grev de Vogüé ikke synes at have gjort den maleriske Udsmykkelse paa Søjlerne til Gjenstand for en nøjere Undersøgelse, saaledes som ti Aar senere hans Landsmand P. Durand gjorde det. Denne vandt derfor ogsaa et noget større Udbytte, idet han baade har set sig i Stand til at give en efter Omstændighederne mere eller mindre fyldig Beskrivelse af de omtalte Søjlemalerier, og det tillige i flere Tilfælde er lykkedes ham at paavise, hvem de skulle forestille. I en af Søjlerækkerne, nemlig den sydligste af de to, som bære Midterskibet, opdagede han saaledes paa den fjerde og den femte Søile, regnet fra Kirkens Hovedindgang, de omtalte Billeder af Kong Knud den Hellige og Kong Olaf den Hellige, medens der paa syv andre Søjler i samme Række fandtes Billeder af St. Theodosius, St. Sabas, St. Stephanus, St. Laurentius (?), St. Johannes Døberen, Profeten Elias og St. Onuphrius.

¹⁾ M. de Vogüé, *Les églises de la Terre Sainte*. Paris 1860. S. 46.

Efter denne noget lange Indledning staar endnu tilbage at meddele, hvad Durand har optegnet om Billederne af de tvende Konger, det lyder i Oversættelse, som følger:

„Fjerde Søjle: SCS CHIANVTVS REX DANOV RV M. Meget udvisket, synes at bære Krone og at være skjægløs. Kappen (med en Agraf) okkerfarvet, højre Haand holder en Landse, venstre Haand er støttet paa et Skjold, Kappen er foret med Pelsværk, Kjolen er hvid med et Skjær i det Blaa, med Bræmmer forneden og paa Siderne, Fødderne udviskede. Nedenunder Navne med gothiske Bogstaver.

Knud den Hellige, Konge i Danmark, døde 1086, vistnok næppe et Hundrede Aar førend hans Billede, formodentlig efter Opfordring af en eller anden Korsfarerfyrste af hans Slægt, blev malet, hans Navn er nemlig udført i Bogstavformer fra det tolvte Aarhundrede.

Femte Søjle: SCS REX NORWEGIE. Krone paa Hovedet, kort Skjæg, i den løftede højre Haand holder han et Sværd, venstre Haand, der er sænket, holder et Skjold, Kjolen guldgul Okker, Kappen hvidlig, foret med Pelsværk, Kjolen med Udsyning for neden, Fødderne udviskede.

Denne hellige Konge i Norge kan ikke være nogen anden end Hellig Olaf, død 1030, 56 Aar før Hellig Knud. Begge de to nordiske Helgene støtte sig til Skjolde af samme Form (afrundede for oven og spidse for neden), St. Knuds Skjold er næsten udslettet, i St. Olafs ses et Kors.“¹⁾

¹⁾ Efter at Ovenstaaende var skrevet og indsendt til den historiske Forenings Bestyrelse, erfarede Meddeleren, at afd. Kammerherre Worsaae i Efteraaret 1884, i et Møde i det kgl. nordiske Oldskriftselskab, havde oplæst et Brev fra Greve P. de Riant i Paris, hvori denne henledte Opmærksomheden paa de ovenomhandlede Billeder.